

جوشیک

بو پیشکوتن

ده نوسري

بکي به آنه يكه

پیشکوتن

حفتة جار يك درده چيت

کریار
بو جوشو ینیک
به ۳ مانک یک
به شش مانک دو
به سالیک چوار و پیه ده دا
اعلان یا ایشیکی خوبی
له پرۀ دواییدا ده نوسريت
بو دو دیر ۳ آنه ده سیز نزیت

(سال ۱ شماره ۲۶) - (روز پانچشمه ۷ صفر ۱۳۳۹ ۲۱ اوکتوبر ۹۲۰) -

ریش قاشیق لای دلاک به هزار مناوه
کرهی کاکلويی به صدو هشتاد هزار مناوه
شکر به ۳۰ هزار مناوه
ملکه یک به دوهزار و پنجا مناوه

بوف بولشویک له روسيه امده کیراوه
چن وختیک لمورله روماوه چن کسیک به تایپتی
دانابون که بچنه روسيه نماشای احوالی او مملکته بکن
بزانف چی لیها تو .

چن روزیکه کراونه و . لو هوالانه که هیناویانه ده لین
له پیش چونه روسيه دا ایه لاین کپری بولشویک بوین
ایستا که به چاودیان به دل بوین به پیجه وانه
آوان .

هولین امده که (بولشویک وادیار بو ویسته نیان
پیش روین و پیشکوتیان بو) پکی له پیشوکلی خراپته
شاره کوره کان بوه به کلاوه و خرابه فابریقه کان نه ماوه
نات نماوه .

حکومت بولشویک ناتوانی بکانه فریای وعیه خوی
ایش و کار و فابریقه نماوه اوی ماوه و هیه ظلم و زوره
زور زربو . فابریقه واش مابی دیسان بی فائده یه
چونکه ریکای آسن له همو لا یکه وه تیک چوه شستیک
نیه ناردن و بردنی پی بکریت بو هیچ لایک . او کوشک

اوی یاران اوه رخساره یاخو ماه تابانه
کله یا روزه یاخو کعبه ارباب عرفانه

شوی دیجوره یا بختی منه یا هشک تاقاره
عبیره عطره یا بوی عنبری زلف پریشانه

دمه یا کوثره یا زمزمه یا آب حیوانه
لبه یا لعله یا یاقوته یا مرجانه یا جانه
له شوقی روی کلی او دلبره رنگینه کاشانه
هتا چاوب را که لاه زاره هر کاسانه

بهای ماضی دمی تو چون بدم جانا من مفلس
خرابی ملک چین ووم هندستان ایرانه
وره سپری خرابات دلم ای ماه کعناعی
له دوریت پرله ناله و شوره یعنی بیت احرانه
بناحق کشمی آخر (کمال) او شوخه بی وجہ
به عشوه تیغ ابرو غمزه او چاوه کالانه

روتر

بولشویک : له همولایکه و راده کن . راگردن یشیان
بوه به باریکی کان چونکه اهالی خویان له همو رنگیک
ده هیلن وه .

قیمتی هنی شت له روسيه بمنزکه یه :

لپاشدا مامون کوری منذر له جیکای باوکی دانیشت
چن وختیک امارتی او ولانانه کرد و سه کوری لپاش
بجی ما ناویان بیکه بک . سرخاب بیک . محمد بیک بو .
بیکه بیکان لپاش برحمت چونی باوکی بو به والی ولاقی
باوکی بلام ملکی باوکان له ناوه هر سه برآکه دا بش کرابو
ناجیه ضلم . فنسو . شیروان . هاوار . سیمان . راودان .
کاعنبر له دست بیکه بکدا مابو ولاته کانی ترله زبردست
براکانی تریدا بو لپاش چل و دو سال بخو کردن و بجی
هینانی حکومت لو ولانانه بو اووه دنیا کوچی کرد
اسماعیل و مامون ناو دو کوری لپاش بجی ما .
مامون بک چونکله باریابو ولی ددهات وزانست
بو له شوبنی باوکی دانیشت . سالیک تو او له جیکای
باوکی وای بوارد . سلطان سلیمان خان سلطان حین
بک حاکمی عمدایه لکل هنی له کوره و امرای گردستانی
مأمور کرد بو کرتی ولاقی شهره زول . سلطان حسین
بک روی گرده ام ولاته مامون بکی له قلای ضلم محاصره
کرد . لپاش تی کوشینیکی زور له رینکای آشتبه وه مامون
بکی له قلا که هینایه درده ناردیه (آستانه سلیمانی) لپاش
کرتی مامون بک سرخاب بکی همی او ولانانه خسته سر
هینه که خوی که نوی . مشیله . مهروان . تنوره .
کلوس و تشكای بو و اطاعتی بو درکای شاه طها سب
نوان . چونکه سلطان سلیمان خان له بی کاهی مامون
بک کدیشت . له زنجیر و بندی هینایه درده سنجاغی حمله
که لیسر بغداد بو دای به مامون بک بو خوی بی هتا
بسزندوه . بیخوات . تایستا که سالی هزار و پنجه او
سنجاغه له زیردستی مامون بکدایه دمیکه لوی به شایی
و دل خوشی راده بوبیریت . و بو به جنی هینانی امری
حکومتی تی ده کوشیدت . سنجاغی سروچکیش له دیوانی
عنانیه وه به برای او اسماعیل بک دراوه چن وختیک له
زیردستیا بو لپاشدا برحمت چو . سرخاب بک کوری
مامون بک هر وک بیزرا لپاش کرتی . اون بکی برآزای

و عمارت و تکده که لوه پیش هبور به دست چن
کسیک له بولشویک به تواوی تیک چو هیتریان هیچ
له شوین دانه نزاوه .

روشت کوردان

پاشماوهیه

حاکمه کوره کانی کوردستان هر چن داوای سربه
خوی سلطنت ولای ژورویان نکدوه . بلام له هنی
وختدا سکه و خطبیان بوه بامی اوانه یش لسر
پینج باسه .

۱ - باسی حاکمانی اردلانه . واده کبرنه له هوال
حاکمان کوردستان و اتابکان لرستان و نسب حاکمان
اردلان له مندلانی ولاقی دیار بکر و له نه ته وهی احمد
کوری مراون (بابا اردلان) ناو پیاویکی دنیا دیو و
بیردار بو له ناو کوراندا دانیشتبو . له دوای دولت
جهنگیزیه دا دست دریز بو لسر ولاقی شهر ذول به
حکم و پروخیک بونی او ولاته کدی هینایه زیردستی
خوی و حاکمی سربه خو بو . چن وختیک حکومتی
کرد . هیشتا و یستنی خوی بجی نه هانبو له ناکاو
له ولاقی شهره زوله و روی گرده شاری نه بون . لپاش
خوی (کاول) ناوی کوری بو به والی او ولانه
اویش به مردنی که پیش خستن و پاش خستنی
نیه روی گرده ولاقی دوای . له دوای اویم رنکه او
ولاته کونه زیر حکمی نه وهیان ۱ خضر کاول
۲ الیاسی خضر ۳ خضری الیاس ۴ حسنه خضر
۵ بابلی حسن ۶ منذری بابلو .

چونکه لای ایه باش دونه کوت هوالی امانه و
اوانه یش که قسنه یان به راست ده بیسریت شتیکی وامان
لی نه یستن که زوری لسر بروین . اوی به راست
زانراوه بی کم وزور و تی باشتره .

بیکنی تره به مهملی خود دیاره مال هر پاره نیه هر و کو
پاره . الله پیالله یک چای و یا فنجانیک قاوه و حتی تاقه
جگاره یکیکش ماله کوابو هر یاریک له سر هر نوعه
مالیک بکری قاره آیت شریفه (یسـئلونک عن الخمر و
المیسر) و آیت (انما یرید الشیطان ان یوقع بینکم
العداوة والبغضاء فی الخمر والمیسر) که جناب حام
لو نسخه یه دا بیان و معناشی به کردیکی باش ایضاً
فرموبو بو خو پاراستن له می و قمار نصیحتیکی کافیه
امیدم وايه که اهالی کام لم چشتنانه که کاه و زیانان
بو دین و دنیا هیه و کم و ذوریان فرقی نیه خویان
پاریزت .

قاضی سلیمان
احمد مختار

۶

له پیشکوتندا مقالة له بحث زراعته وه نومـسرا ابو .
منیش لو جوته وه مطالعه خوم عرض ده کم

له هموکس معلومه خاک ولات اپه بو همو نوع
زراعتیک مساعده ااما هتا ایستا که هر و کو له صفت و
معرفتدا پیش نه کوتبوین له زراعتیشدا له دواوه بوین
من خوم اقرارده کم بیست بیستو پینج سال لمو بیش
زراع بوین و دغمان بوه ربہ کنم به چوار یا پینج
و جو هـ آیت ۳ و نیو ۳ طهرانی فروشـ توانـه فیض و
برکت هـ و کـ ایـ استـ اـ کـ بـ بـ وـ کـ حـ وـ فـ کـ نـ بـ هـ چـ وـ
و پـ نـجـ وـ جـ وـ بـ ۳ وـ ۳ وـ نـیـوـ ۳ طـ هـ اـنـیـ فـ رـ وـ شـ وـ
و کـ جـارـانـ لـهـ پـشتـ آـوـ نـلاـحتـ نـاـکـ هـ وـ زـ رـاعـتـیـ لـهـ
آـوـ دـ دـ کـ نـ وـ ۲ ، ۳ سـالـهـ چـونـکـهـ توـنـ لـهـ قـیـمـتـداـ تـرـقـ
کـرـدـ وـ هـ زـمـینـیـ کـذـورـ چـاـکـ بـ دـیـکـنـ بـهـ توـنـ وـ اوـیـ
لـهـ توـنـ مـایـهـ وـ دـیـکـنـ بـهـ کـنـمـهـ شـامـیـ وـ هـرـزـنـ .ـ کـسـیـ
کـهـ پـارـچـهـ توـنـیـ کـرـدـ الـیـ نـخـتـیـکـ کـنـمـهـ شـامـیـ وـ هـرـزـنـ
دهـ کـمـ اـیـرـ بـسـهـ .ـ اـیـوـ وـ خـوـاتـانـ هـتـاـمـ ۲ ، ۳ سـالـهـ کـهـ

خوی دانیشـتـهـ سـرـ وـ لـاتـیـ شـهـرـهـ زـوـلـ وـ ضـلـمـ خـدـیـ
حـکـوـمـتـیـ سـرـ بـهـ خـوـ بـوـ .ـ بـشـیـ بـرـاـکـ تـرـیـشـیـ کـهـ مـحـمـدـ بـکـ بـوـ
دـاـکـرـیـ کـرـدـ وـ خـسـتـیـهـ سـرـ وـ لـاتـ وـ بـشـکـهـ خـوـیـ هـنـاـ سـالـ
۹۵۶ـ کـهـ (ـالـقـاضـیـ مـهـرـزـاـیـ)ـ بـرـایـ شـاهـ طـهـاـسـبـ بـالـاـرـادـةـ
سـاطـفـتـ خـوـیـ هـاوـیـشـتـهـ دـرـکـایـ سـلـطـانـ سـلـیـمانـ خـانـ .ـ
پـلـاشـ چـنـ وـ خـتـیـکـ اـبـرـامـهـ کـهـ کـوـرـتـیـ قـیـ مـیـنـاـ .ـ شـکـ
خـراـوـهـ سـرـ بـوـ .ـ

ماوهـقـیـ

جواب بو حامـ عـالـیـجـنـابـ

له زـمـارـهـ بـلـیـسـتـ وـ بـنـجـمـ نـسـخـهـ پـیـشـکـوـتـنـ دـاـ لـهـیـافـاتـ
جـنـابـ حـاـکـمـهـ زـازـاـ کـلـمـ رـوـزـانـهـ دـاـ یـکـیـکـ عـرـضـیـ کـرـدـوـهـ
کـهـ اـسـکـیـلـ وـ یـارـیـ کـرـدـ لـهـ سـرـجـایـ قـارـنـیـهـ اـکـرـچـهـ
جـنـابـ حـاـکـمـ اوـقـسـهـیـهـ لـاـمـقـبـولـ نـبـوـهـ وـمـوـافـقـ نـفـسـ الـاـمـ
اوـقـسـهـیـهـ رـدـ کـرـدـوـهـ وـقـطـ آـرـزوـیـ فـوـمـوـهـ لـهـ مـنـیـشـهـ وـهـ
جـوـأـبـ بـدـرـیـتـهـ وـهـ مـنـیـشـ الـهـ هـرـ کـسـیـ لـایـ وـابـیـ
یـارـیـ کـرـدـنـ لـهـ سـرـجـایـ قـارـنـیـهـ قـیـ نـهـ کـیـشـتـوـهـ دـیـارـهـ اوـ
کـسـهـ مـعـنـایـ قـارـ نـازـانـیـ بـوـیـهـ اوـ چـایـهـ لـوـ چـایـخـانـیـهـ دـاـ
بـهـ حـلـالـ قـیـ دـکـاـ اـبـرـامـهـ لـازـمـهـ مـعـنـایـ قـارـیـ بـوـ بـیـانـ بـکـ :ـ
سـیدـ شـمـرـیـفـ جـرـجـانـیـ عـلـیـهـ الرـجـهـ لـهـ کـتـیـبـ تـعـرـیـقـاتـ دـاـ
تـعـرـیـفـ قـارـ وـ دـکـاـ (ـالـقـمـارـ فـ لـعـبـ زـهـانتـاـ کـلـ لـعـبـ)
یـشـرـطـ فـیـهـ غـالـبـاـ مـنـ الـتـغـالـبـینـ شـیـیـ مـنـ الـمـلـوـبـ)ـ یـعـنـیـ
قـارـ لـهـ یـارـیـ کـرـدـیـ زـمـانـ اـیـمـدـاـ هـرـ یـارـیـکـهـ کـذـورـتـرـجـارـ
شـرـطـیـ تـیـاـ بـکـرـیـ لـهـ طـرـفـ اوـ دـوـ کـسـهـ وـهـ کـهـ هـرـ بـکـانـ
ایـهـوـیـ خـوـیـ بـیـاتـهـ وـ چـشـتـیـکـ لـوـ کـسـهـ کـهـ اـیـدـوـرـبـیـ
خـوـ دـیـارـهـ پـیـالـلـهـ یـکـ چـایـ یـاـ فـنـجـانـیـکـ قـاوـهـ وـهـ تـاقـهـ
جـگـاـوـهـ یـکـیـکـشـ چـشـتـیـکـهـ کـوـاـ بـوـ هـرـ یـارـیـکـ شـرـطـ
چـشـتـیـکـ تـیـاـ بـکـرـیـ قـارـهـ تـفـسـیـرـیـ بـیـضـاوـیـ لـهـ بـحـثـ آـیـتـ
شـرـیـفـهـ (ـیـسـئـلـوـنـکـ عـنـ الـخـمـرـ وـ الـمـیـسـرـ)ـ وـلـهـ شـرـحـ لـفـظـ
مـیـسـرـدـاـ اـفـرـمـوـیـ (ـسـمـیـ بـهـ الـقـمـارـ لـانـهـ اـخـذـمـالـ الـقـبـرـ بـلـسـرـ)
یـعـنـیـ نـیـوـ بـرـاـوـهـ قـارـ بـهـ مـیـسـرـ چـوـنـکـهـ قـارـ وـرـکـتـیـ مـالـ

کلمه و همیه ده شکینی روزیک کاسن و نقیزه غیب ده کا
الحاصل مدت جوتیاری تواوده بی اول و اخر ده ربہ
تودرکی .

بینه سربحث خرمان برو تفره دان والتماس و
پارانه وه یک بی انسان دو سه سپان ده کری اکل دستی
کرد به درو دو سه کس اولاد و خزم خوی ده با اوی
ای درو یته بناوی هیشووه نیوه دبانوه هفتة دفعه یک
بناؤ ضیافت و ده بی حیوانیکی بو سر بری روزی داسیک
ده پسینی شنه یک ده شکینی بیرنکیکو قلبیریک لناو ده با
هفتة نیو حوقه رونی ده وی بوداس تیرکدن چوارکیس
ده پچوری له کیره دا الحاصل نیوه خرمانکه ده دزی و مصرف
ده کا او کسی که فلاحت دودی ده زانی لازمه همومان
استرحم له خدمت حکومت بکین بو جلب انواع مکینه
زراعت بلکو لدست ام نوعه کفتانه نجاتان بی .
مغاغی

۳

يو زانن

هچکس خشتی کالی پیویسته بیته مهند سخانه
هناری به ده و پیه پی ده فروش مریت . بلام وک او
خستانه بی که دیوانه کلی باشتر و کوره تره لوانه له هنی
خشتنی سورچاکتہ ده بیزیت .

عنیز

۴

بو خدمت کریاده کان

اواني بو ششمانک پاره « پیشکوتن » یان داوه له
ژماره (۲۵) وه پاره که یان تواو بو .
هچکس دهیه ویت به ریکی پیشکوتنی بو بچیت
بو چنی ترحده کات به پاره دان ناوی خوی تازه بکاته وه .
اوانيش هیشتا پاره یان نهداوه یا هرس بو سه مانک
داویانه چیان لسر ماوه بیدنیز تکا ده کم مههیل
پاش بخیریت .

مصطفی

۵

له چاچنانه حکومت له سلیمانی چاچکرا

پیس-تونانه نان کنمه شامی بخوری امه همو له روی
تونه یه با تون قیمتیش زور بکا لازمه فلاحت کنم
وجو زیادی . چونکه تون منفعتی بو همو نیه نفع
عمومی له کنم و جودایه تون زوریش بی کرانی دفع اکا
انسان له مردن و ستکارنا کا محظه روح به کنم
وجو ویه . خو صدر خواردن هر زن و کنمه شامی
هم مع-لوه-ه حتی بعض کس باع زور زایاب هیه
باغکی دبری بو خاطر اوه بیکا به تون او کسانه تی
نه کیشتوں قابل انکارنیه که میوه سبب نشونمای
وجود و حیاته خیف نیه باع . بفوئی تونی له بجی بکری
نازانم چه فلاحیک بواسطه تونه و دلتمد بوه . من
نایم تون نکری . بکری فقط نه وک انسان بخاری
فلاحت و موجودیت خوی حصر بکاته سر او . واکر
بیقوله جیانی بعضی تون و یاخود له بجی کنمه شامی و
هر زن کمکی پتائه بکن لام وایه زور چاکه چونکه
امر وله همو ولاطیک پتائه ده کری و زور نفعیشی بینراوه
بو نان و بو چیشت . بو برگاندن نه ک هر زن و کنمه
شامی له کلی چشت ژرچاکتہ و مصرف و اذیت زوریشی
نیه اکر خوانخواسته کانیش بی پتائه خدمت زور
ده کا انجا کوابو ایمش شعی بکن بو زرع پتائه .
و مسئله یکی تریش هیه نه بونی واسطه زراعته هر
چه فلاحین با استرحم له حکومت بکن بلکه بعضی
مکینه فلاحت و کومکینه جوت . مکینه دروینه . مکینه
کیره مان بو جلب بفرمومی و به تقسیط پاره کان
لی بستینی بلکه مصرف کاجوت و جوتیار
وسائره نجاتان بی .
لیکی بدنوه انسان هتا ده ربہ تواوده کا و هتا خرمانیکی
ده ربہ بی هلدکری چند مصرف ده کا . جوتیاری بهر
احوالی بی ده کیری لای خوی به وعده نومانک ده کری
بکی سال اچیته سرمانکیک جوت ده کا روزیک هو جار
ونیل دشکینی روزیک و پر و خرینه ده پسینی روزیک